

РЕШЕНИЕ

№ 3321

гр. София, 16.05.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 26.04.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **11907** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

И. М. П. от С. оспорва решение № СО 15 РД-09-ЗДОИ-173 от 10 ноември 2015 г. на секретаря на СО, с което му е отказан достъп до обществена информация, поискана със заявление СО15-94-ЗДОИ-268/02.11.2015 г. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразно постановен административен акт. Предмет на заявлението е искане за предоставяне на обществена информация за това, има ли и ня колко служители в СО е наложена санкция за неспазване на наредбите на СОС по чл. 22 от ЗМСМА за последните пет години и какви са те. Според оспорващия, в постановления отказ неправилно се посочва като довод за последния, че искането било за предоставяне на статистически данни, а по същността си тази информация не се приема като официална, за да се прави искане за предоставянето ѝ по ЗДОИ. Ответникът по жалбата – секретар на СО, чрез процесуален представител оспорва основателността ѝ и поддържа становище да се отхвърли жалбата. Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, прие следното.

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от лице, легитимирано да го оспори. Спазен е и преклузивния 14-дневен срок за подаването на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган-секретаря на Столична община.

Компетентността на органа произтича от чл. 28, ал.2 от ЗДОИ,

Заповеди № РД-09-117/20.02.2012 г. и № РД-09-276/27.04.2012 г. на кмета на СО и чл. 43, ал.3, т.2 и т.4 от ЗМСМА.

Актът обаче е постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон-отменителни основания по чл. 146, т.3 и т.4 от АПК, по следните съображения: На първо място, налице е пълно противоречие между фактическите и правни съображения на органа, изложени в оспорения акт. В мотивната част на акта са изложени съображения за неоснователност на искането. Административният орган проверява предпоставките за допустимост на искането-липса на висящо административно производство със същия предмет, пред същия орган и с участието на същата страна, независимо дали е във фазата на издаване или оспорване. При липсата на такива отрицателни процесуални предпоставки, органът е постановил, че предоставя пълен достъп до заявената информация, като в мотивната част излага общи мотиви, че не дължи предоставянето на такава информация, която според него не е обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДСИ, а това били статистически данни, които не могат да се приемат за обществена информация.

Това противоречие е съществено процесуално нарушение, тъй като поставя заявителя и съда в невъзможност да установят действителната воля на органа.

Съгласно дефинитивно определеното в чл. 2 от закона понятие, обществена информация е "всяка информация, свързана с обществения живот в РБ и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти". По дефиницията на чл. 9 ЗДОИ обществена е информацията, създавана и съхранявана от органите и техните администрации. В закона са разграничени два вида обществена информация-официална и служебна.

Официална е онази информация, която се съдържа в актовете на държавни и общински органи, издавани в изпълнение на техните законово установени правомощия- чл. 10 от ЗДОИ. От друга страна в оспорваното решение се споменава и какво е служебна информация по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ. Споменаването на тези разпоредби не е във връзка с крайния извод, че исканата информация се счита за статистически данни, тъй като приетия довод на административния орган не дава отговор, каква информация са тези статистически данни. От това не може да се направи и извод за съда, какво е волеизявлението на органа, дали статистическите данни според него са изключени от понятието „обществена“ или „служебна“ информация, или са изолирана информация, която не може да е достояние на обществеността.

Съдът намира, че в случая е налице надделяващ обществен интерес, както твърди жалбоподателят. Съгласно легалната дефиниция за "надделяващ обществен интерес", съдържаща се в §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Действително в конкретния случай не се твърди нито корупция, нито злоупотреба с власт, но съдът приема, че е налице последният елемент, а именно така ще се повиши прозрачността и отчетността на задължения субект. Исканата информация би допринесла за възможността на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на СО във връзка със санкционната му политика по приети от органа подзаконови нормативни актове, като последните имат пряко отношение към столичната общественост.

Съдът стигна до извода, че при постъпване на заявлението в общинска

администрация, компетентния орган не се е съобразил и не е изпълнил задължението си по чл. 25, ал. 2 от ЗДОИ. Липсва каквато и да било конкретизация по кои Наредби на СОС, без да е ясно колко са и какви правоотношения регулират се иска достъп до информация. Друго, посочването на чл. 22 от ЗМСМА в заявлението е прекалено общо, за да може да се дава каквато и да било информация, тъй като разпоредбата има отношение към организацията на работа на общинска администрация. Единствено в разпоредбата на алинея трета се предвиждат законови правомощия на кмет на община за налагане санкции на длъжностни лица от администрацията за неспазването/нарушаването на регионалните наредби. Ако органът прецени, че заявлението не съдържа описание на исканата информация, то следва да го остави без разглеждане в съответствие с нормата на чл. 25, ал. 2 ЗДОИ, като преди това уведоми заявителя, че следва да уточни предмета на исканата обществена информация съгласно чл. 29, ал. 1 ЗДОИ. Разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДОИ не може да обоснове отказ на административния орган да представи на исканата информация. Така формулираното заявление поставя три неясни въпроса: „има ли санкционирани служители“; „колко са тези служители“; „какви са служителите или санкциите, които са били наложени“. При такова заявление за съда не е ясно какво точно е било искането на ответника в настоящото производство, а това, че задължения по ЗДОИ орган е отговорил с противоречиво и немотивирано решение е единствено в ущърб на последния.

Изложеното налага да се отмени оспорваното решение като постановено при съществени процесуални нарушения и преписката да се върне за ново разглеждане, като в хода на процедурата пред административния орган следва да се изясни какво е конкретното искане на заявителя и след това да се постанови акт по същество на конкретното искане.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на И. М. П., С., [улица], ет. 2 Решение №СО15-РД-09-ЗДОИ-173/10.11.2015 г. на секретаря на Столична община.

ВРЪЩА ДЕЛОТО КАТО ПРЕПИСКА на секретаря на Столична община за ново произнасяне по заявление, с вх. №СО15-94-ЗДОИ-268/02.11.2015 г., подадено от И. М. П., С., [улица], ет. 2, съобразно дадените в мотивите към решението на съда указания по тълкуването и прилагането на закона, В 14-ДНЕВЕН СРОК от постъпването на преписката в СО в изпълнение на влязлото в сила решение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: